

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2010-06-07

Znak: PNK.I – 0911/~~2~~/ 2010

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz.1055, Nr 116, poz.1203, Nr 214, poz.1806, z 2005r. Nr 172, poz.1441, Nr 175 poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223 poz. 1458 oraz z 2009 Nr 52 poz. 420 i Nr 157 poz. 1241/

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XLIII/300/10 Rady Gminy Bogoria z dnia 28 kwietnia 2010r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków- w części dotyczącej stawki opłaty abonamentowej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 kwietnia 2010 r. Rada Gminy Bogoria zatwierdziła taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków

Z treści uchwały wynika, iż zatwierdzona przez Radę Gminy taryfa za zbiorowe zaopatrzenie w wodę jest taryfą dwuczłonową zawierającą cenę odnoszącą się do 1m³

wody dostarczanej odbiorcom usług oraz stawkę opłaty abonamentowej w wysokości 5zł brutto na odbiorcę usług za miesiąc.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż w części dotyczącej opłaty abonamentowej została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków regulują:

1) ustawa z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.),

2) rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 26 czerwca 2006r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886).

Wymieniona w uchwale opłata abonamentowa mieści się w katalogu opłat, które mogą- zgodnie z § 5 rozporządzenia- zawierać taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Zastrzeżenia budzi jednakże sposób kalkulacji wysokości stawki opłaty abonamentowej, a w szczególności koszty, które stanowiły podstawę jej ustalenia.

Definicję stawki opłaty abonamentowej zawiera § 2 pkt 11 rozporządzenia. Natomiast przepisy § 13 ust. 3-5 określają koszty stanowiące podstawę kalkulowania stawki tej opłaty.

Zgodnie z wymienionymi przepisami rozporządzenia stawka opłaty abonamentowej stanowi wielkość wyrażoną w jednostkach pieniężnych w zł na odbiorcę usług za okres rozliczeniowy.

Stawka opłaty abonamentowej jest ustalana na podstawie trzech rodzajów kosztów:

- 1) utrzymania w gotowości urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych,
- 2) jednostki usługi odczytu wodomierza lub urządzenia pomiarowego,
- 3) rozliczenia należności za wodę lub ścieki.

Koszty gotowości do świadczenia usług, zgodnie z postanowieniami § 2 pkt 12 rozporządzenia stanowią koszty eksploatacji i utrzymania urządzeń wodociagowych lub kanalizacyjnych, stanowiące nie więcej niż 15% całości tych kosztów, podzielonych zgodnie z przyjętym współczynnikiem alokacji na taryfowe grupy odbiorców oraz liczbę odbiorców w danej grupie taryfowej.

Koszty związane z gotowością do świadczenia usług ograniczono do kosztów utrzymania w gotowości wyłącznie urządzeń wodociagowych i urządzeń kanalizacyjnych. Definicje tych urządzeń zawarte są w art. 2 pkt 14 i 16 ustawy.

Włączenie przez przedsiębiorstwo kosztów gotowości do stawki opłaty abonamentowej pomniejsza odpowiednio o tę część koszty eksploatacji i utrzymania tych urządzeń przy kalkulowaniu cen za wodę lub ścieki (§ 13 ust. 6 rozporządzenia). Oznacza to, iż pozostałe koszty dotyczące eksploatacji i utrzymania urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych nie uwzględnione w stawce opłaty abonamentowej powinny być uwzględnione przy ustaleniu ceny za 1m^3 dostarczonej wody i 1m^2 odprowadzonych ścieków.

Stawka opłaty abonamentowej ustalana przez przedsiębiorstwo nie musi zawierać wszystkich z wymienionych rodzajów kosztów.

Koszty utrzymania w gotowości urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych nie są uwzględnione w stawce opłaty abonamentowej kalkulowanej dla osób korzystających z lokali w budynku wielolokalowym, a koszty odczytu wodomierza lub urządzenia pomiarowego nie są natomiast uwzględniane w stawce opłaty abonamentowej kalkulowanej dla odbiorców usług rozliczanych na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody i dla odbiorców usług odprowadzających ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową.

Stawka opłaty abonamentowej obejmować może zatem różne rodzaje kosztów dla różnych taryfowych grup odbiorców usług. Wynika to także z postanowień § 5 pkt 2 i 5 rozporządzenia.

I tak dla odbiorców:

1) rozliczanych na podstawie wskazań wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego stawka opłaty abonamentowej będzie mogła zawierać wszystkie z wyżej wymienionych rodzajów kosztów,

2) korzystających z lokali w budynkach wielolokalowych oraz rozliczanych na podstawie wskazań wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej- stawka opłaty abonamentowej powinna uwzględniać wyłącznie koszty dotyczące odczytu wodomierza i rozliczenia należności za wodę,

3) rozliczanych na podstawie przeciętnych norm zużycia wody i dla odbiorców odprowadzających ścieki opadowe kanalizacją deszczową- stawka opłaty abonamentowej uwzględniać będzie mogła wyłącznie koszty dotyczące rozliczenia i gotowości do świadczenia usługi.

W świetle przedstawionych regulacji prawnych ustalenie jednakowej wysokości stawki opłaty abonamentowej dla wszystkich odbiorców usług nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego. Rada Gminy zatwierdzając zatem taką stawkę opłaty abonamentowej naruszyła prawo, a w szczególności art. 24 ust. 5 ustawy.

Uchwała w tej części narusza prawo również z innego powodu. Jak wynika z załączonego do uchwały uzasadnienia podstawą do ustalenia stawki opłaty abonamentowej były m.in. koszty wymiany wodomierzy. Tymczasem w świetle przedstawionych regulacji prawnych koszty te nie mogą stanowić podstawy kalkulacji stawki opłaty abonamentowej. Stosownie do art. 15 ust. 3 ustawy koszt nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Polka-Koruba